

undertiden farligt — at lade Udviklingen foregaa i *store Spring*, hvorimod det baa-der saavel selve den paagældende Sag som Samfundet bedst, at gaa prøvende og successivt frem, for saa efter de indvundne Erfaringer enten at fortsætte eller standse“.

Det er denne Sætnings vistnok almen- gyldige Sandhed, der har været det ledende Motiv for Mindretallet til at stille Ændrings- forslagene under Nr. 14—19 inkl. til Lovfor- slag Nr. 33 og under Nr. 1, 2 og 4 til Lovforslag Nr. 34, ved hvilke det søger til en Be- gyndelse at give det offentliges Deltagelse i Kampen mod Tuberkulosen et lidt mindre Omfang end foreslaaet i Lovforslagene, og troet at burde stille Forslagene til Trods for, at det er fuldt vidende om den stærke Stemning, der i Tiden — sær- lig i toneangivende Kredse — er oppe for, *straks* og ved *alle* Midler at bekæmpe Tu- berkuloseondet, en Stemning, som forstaa- ligt nok kan øve sin Indflydelse paa saa- vel Regering som Rigsdag, men Mindre- tallet ved ogsaa, at Stemninger ere ube- regnelige og foranderlige, og det tror ikke man vilde handle helt ilde, om man tog lidt mere Hensyn til den ovenfor nævnte almengyldige Sandhed end til en i Øje- blikket stærkt oparbejdet Stemning, saa at man i Erkendelse af, „at der ogsaa kan skydes over Maalet,“ og af „at det bedste ofte er det godes Fjende“, besluttede at gaa lidt langsommere og forsigtigere frem, end Udvalgets Flertal indstiller.

Mindretallet ønsker endnu som en Slags Efterskrift at tilføje nogle Bemærk- ninger om den finansielle Betydning af de foreslaaede Tuberkuloselove, der maaske ikke ganske ville savne Interesse, om de end ere byggede paa Tal, der ikke frem- byde (og ifølge Forholdets ejendommelige Natur ikke *kunne* frembyde) nogen absolut Sikkerhed, og Mindretallet forvarer sig derfor paa Forhaand og bestemt imod at ville tillægge dem en saadan, da det er umuligt forud at vide, hvor mange af de i

Lovforslagets (Nr. 34) § 2 nævnte Anstal- ter, der ville blive oprettede, lige saa lidt som Klarhed over det Antal af Patienter, hvortil de ville blive indrettede. Man kan derfor kun gaa ud fra en Sandsynligheds- beregning, for hvilken det her benyttede Udgangspunkt vil blive: ikke hvor *store* Udgifter, Lovene ville medføre, men hvilke de *mindste* efter al rimelig Sandsynlighed ville blive, og de nedenstaaende Beregnin- ger maa derfor kun betragtes som et For- søg paa at give et nøgternt Bidrag til Forstaaelsen af de paagældende Loves store finansielle Rækkevidde.

I Lovforslagets (Nr. 34) § 5 angives Størrelsen af de Statstilskud, der ville blive ydede til Patienters Ophold paa de i § 2 nævnte Anstalter. Tilskuddene ere efter Anstalternes Art meget varierende, men tages Gennemsnittet af dem, bliver Til- skuddef pr. Patient pr. Dag ca. *1 Kr. 50 Øre*.

Det gælder nu om at udfinde Antallet af de i Anstalterne indlagte Patienter, og til Vejledning heri maa der først anstilles en Beregning over, hvor mange Anstalter der efter al Sandsynlighed mindst vil blive oprettet, i hvilken Henseende det vistnok vil erkendes for en endog vidt dreven Forsigtighed i Beregningsmaaden, naar man, for at undgaa enhver Skin af Over- drivelse, her gaar ud fra, at samtlige Landets ca. 2,000 Landkommuner ikke beregnes at ville oprette en eneste af de i § 2 nævnte An- stalter, og at hver af de 15 Amtskommuner *kun* vil oprette 1 af hver Art af de omhandlede Anstalter, ligesom man heller ikke, hvad der vistnok dog vilde være nær- liggende, vil forudsætte, at de fleste Køb- stadkommuner hver for sig ville oprette slige Anstalter, men *kun*, at samtlige Byer i hvert Amt i Fællesskab ville oprette 1 Anstalt af hver af de nævnte Arter. Her- efter vilde der kun blive 30 Anstalter af alle 6 Arter, altsaa tilsammen 180. Spørgs- maalet bliver nu, hvor mange Patienter ville disse give Plads til, og her har man heldigvis, naar man atter her vil iagttage den yderste Forsigtighed, et fast Udgangspunkt, idet § 3 bestemmer det mindste Antal,